

קורס ריינג'רים בצבא ארה"ב

סרן עמוס

מטרות הקורס

מטרתו הראשונה והעיקרית של קורס הריינג'רים: להכשיר קצין או חוגר לפקד על כוח בגודל של מחלקה במשימות פשיטה ומארב בשטחים הרריים ובג'ונגלים.

המטרה השנייה: לנצל את הידיעות שרכש בקורס ביחידה אליה יוצב.

משך הקורס — 9 שבועות, והוא מתחלק ל-3 פרקים, שלושה שבועות כל פרק. הפרק הראשון מכין לקורס, והוא נלמד בפורט בנינג שבג'ורג'יה. בפרק השני — אימונים בשטח הררי, במחנה בצפון-ג'ורג'יה. בפרק השלישי (הסופי) — הנערך בפלורידה — אימונים בשטחי ביצות, אימוני ים ומעבר-מכשולים.

מבחני הכושר

לפני תחילת האימונים על החניך לעמוד במבחני כושר, הקובעים אם יתקבל לקורס. המבחנים כוללים: זחילה למרחק של 40 יארד בזמן של 38 שניות, תרגילים במטווחים, זריקת רימון למטרה, ריצת מיל בזמן מינימום של 7 דקות ו-45 שניות. המבחן ערוך בשיטת התחנות, כך שהנבחן עובר מתחנה לתחנה ללא הפסקה. ריצת המיל היא התחנה האחרונה, אליה מגיע הנבחן עייף. הריצה מתחילה מיד, ובה מסתיים החלק הראשון של מבחני הכושר. הוא נערך בלבוש עבודה, ללא חגור וללא נשק.

החלק השני: שחיה. מבחן השחיה נערך בברכת שחיה רגילה, סגורה ומחוממת. כל הנוחות הזו כונתה להקל קביעתה של עובדה פשוטה: יודע לשחות או לא יודע. חניך שאינו יודע לשחות — אינו מתקבל לקורס (בשלביו האחרונים כלולים תרגילים הדורשים ידע בשחיה). השלב השני במבחן זה: שחיה למרחק 10 מ' בבריכה פתוחה. בחורף המים ממש קרים, מעלה אחת או שתיים מעל לאפס. שכבת קרח מכסה אותם, והקופץ למים מנפץ את הקרח. גם מבחן זה ערוך בשיטת התחנות. התחנה הראשונה: שחיה למרחק 10 מ' עם חגור קל ונשק. השנייה: קפיצה מגובה שני מטרים למים בעיניים עצומות עם חגור קל ונשק. אחר הקפיצה ממשיכים בשחיה של 10 מ' עד סוף הבריכה. אסור שהחגור (שאינו הדוק) או הנשק יפלו תוך כדי קפיצה למים (באימוני ים אסור להדק את החגור מחשש טביעה).

אחרי המבחנים - לימודים

נושאי האימון בפרק הראשון: כושר גופני, קרב-מגע, כידון, תרגילי אומץ, טופוגרפיה, תצלומי-אוויר, חבלה, הספקה בהיטס וסדרה לימודית משך שבוע ללימוד נושא הפטרולים.

מספר מלים על התאקלמותי בימים הראשונים. אתה מקבל, ברגע שאתה מגיע, בן זוג קבוע, שיחד אתו אתה עושה את הכל. כלומר — כל הענין מאורגן בצמדים וגם רוב

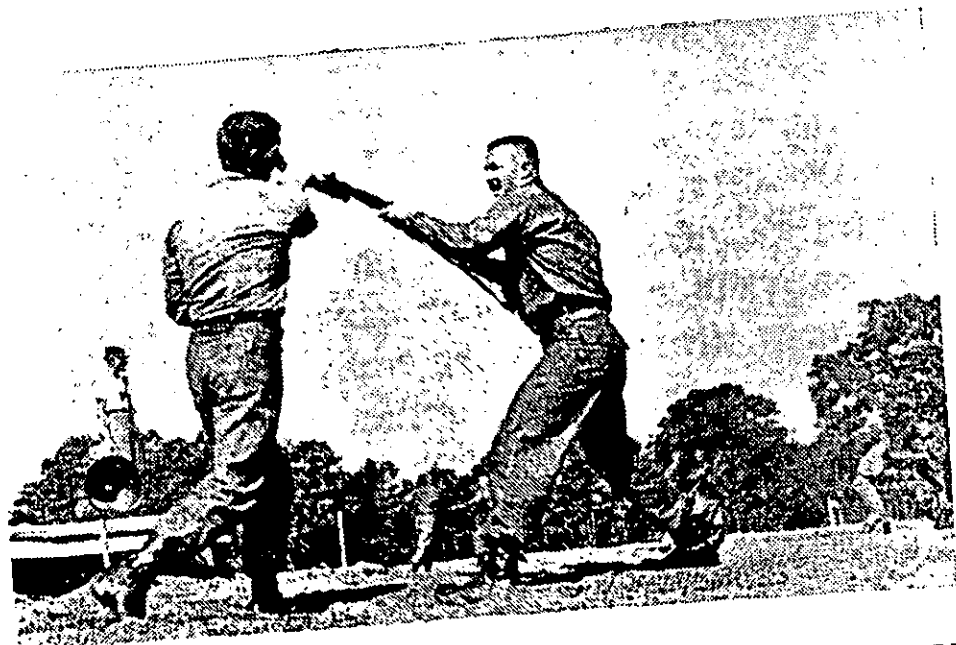
התרגילים מועברים בזוגות. קיבלתי בן-זוג — קצין אמריקאי סימפטי מאוד, שעזר לי הרבה בכל נושאי ההתאקלמות. בעיקר בשפה. לאחר שהיו מדברים הוא היה בא, ובקצב אטי מסביר לי מה צריך לעשות.

רוב הקצינים שהיו אתי לא קיבלו את דרגתם בואסט פוינט, אלא באו מן העתודה האקדמית. בכלל, רוב קציני ארה"ב היום מתאמנים תוך כדי לימודיהם באוניברסיטה — כל שנה יש להם חודש אימונים, כך שאחרי 3 שנים הם מקבלים דרגת קצין. אחרי שהם מתגייסים לצבא, הם הולכים לעוד 9 שבועות לקורס בסיסי, בו הם מקבלים השלמות ב"ח"ר וכד'.

בתחילה היה לי קשה מאוד. פשוט לא הבנתי את השפה. הם מדברים במהירות ובעגה, ובמונחים צבאיים שלא הבנתי אותם. אבל מיום ליום הרגשתי שהענין משתפר, שאני תופס יותר ויותר.

כושר גופני. שיעורי הכושר הגופני מועברים במסגרת התעמלות הבוקר (ב-0300 או 0400 לפנות בוקר). ההתעמלות כוללת בדרך כלל 10 תרגילי התעמלות, ומיד אחרי כן ריצה למרחק מיל — מיל וחצי, ולבסוף תרגילי טיפוס על מתחים ועל חבל. מלבד התעמלות הבוקר אין מקדישים שעות נוספות לאימון גופני. אגב, הליכה בתוך המחנה אינה קיימת כלל: הכל נעשה בריצה. לפני חדר האוכל קבוע מתח, ויש להיתלות עליו 5 פעמים לפני כל ארוחה.

קרב מגע. כ-8 שעות מוקצבות לאימון בנושא. האימון נערך במסגרות גדולות; לא תיתכן שיטת אימון טובה מזו. האימון מועבר בשטח פתוח, שבאמצעותו במה קטנה, ועליה עומד סמל עם רמקול. סביב מסודרים החניכים בזוגות.

קרב-מגע

הסמל מציג את התרגיל, ושני סמלים מדגימים. אחרי כן מתחילים החניכים לתרגל. כ-20 מדריכים בודקים ומפקחים. תרגילי קרב-מגע כוללים את כל התרגילים המקובלים בנושא זה: גידור, היאבקות וכדומה. התרגילים מבוצעים באופן קשות, עד כדי הנחתת מכות ממש, והמדריכים אינם מתנגדים. אדרבא — מדריך הרואה שלא הכית את בן-זוגו די בחוזקה, מנחית לך מכה הגונה. "כהדגמה". עכשיו כבר תנחית על בן-זוגך מכה הגונה, הוא יחזיר לך כיאות — ושניכם "תתחממו" כראוי.

כידון. 6 שעות אימון — כל שיעור 50 דקות. גם נושא זה מועבר במסגרות גדולות. הנשק שמשתמשים בו הוא רובה M-14 החצי-אוטומטי (כיום מיושן למדי בארה"ב).

תרגילי אומץ. תרגילים אלה כוללים ירידה מאומנה לתוך מים ולתוך חול. התרגיל המסכם של תרגילי האומץ: אחר ריצה, יש לטפס על עמוד בעל זיזים בגובה של 10-15 מטר. משמגינים לקצה העמוד — יש להלך על קורת עץ מרובעת, שרוחבה כ-15 ס"מ. ההליכה על הקורה מבוצעת מעל מים. באמצע הקורה יש מעין מדרגה, שצריכים לעלות בה ולרדת. בסופה של הקורה חבל, המיועד להליכת זיקית מעל מים. באמצע החבל, נתלים על הידיים ומבקשים את רשותו של הקצין, או הסמל, לקפוץ למים. הרשות ניתנת רק אחרי שהות מסוימת. הטיפוס, הליכת הזיקית, הקפיצה והשחיה מבוצעים ללא חגור וללא נשק. הנופל מהקורה או בהליכת הזיקית — מורדות לו נקודות (יש מינימום נקודות אותו על החניך להשיג. מי שאינו מצליח לצבור מינימום זה — עף מן הקורס). מלבד הורדת הנקודות על הנכשל לשוב ולבצע את התרגיל מחדש. עיקר הבעיה בתרגיל היא טיפוס על המדרגה שבאמצע הקורה. חניכים רבים משתהים במקום זה, ולכן מורדות להם הרבה נקודות, וכן עליהם לבצע מחדש את התרגיל.

תרגילי האומץ נערכים בכל הזדמנות, בכל איזור בו מצויים אומנות ומתחים. את התרגיל המסכם מסיים מסע לטוח 25 ק"מ ביום האחרון ללימודי הפרק — למעשה בסוף הסדרה. מסע יומי זה אינו נערך אחר לילה של שנת ישרים, אלא אחר מסע לילי של 25 ק"מ. הקצב הממוצע של המסע הוא 5-6 ק"מ לשעה. רצים ב-5-6 ק"מ הראשונים, אחר מאטים את הקצב, ושוב מגבירים אותו. חלקן האחרון של המסע מתבצע במעלה.

טופוגרפיה. בנושא זה אין רמת הקצינים בקורס גבוהה. מוקדשות לנושא 20 שעות, מהן 4 עיוניות, שהן חזרה על הנושא ולימוד יסודי של הליכה לפי מצפן, וכ-16 שעות תרגול בשטח.

לימוד הניווט מבוסס על הליכה לפי מצפן. אין לומדים הרבה קריאת מפה והתאמתה לשטח. למעשה, בשטחים בהם נערכים האימונים הכרחי ללכת רק לפי מצפן, כי אלה הם מעין ג'ונגלים. אין זה משנה אם ההליכה היא ביום או בלילה — הנוף הסבוך אינו משתנה. לכן אפשרי לנוט רק לפי מצפן. אבל רצויה גם ידיעת ניווט על-פי מפה, כי במקרים רבים אפשרי לאמת על-פיה את ניווט המצפן.

אין מגיעים בפרק הטופוגרפיה להישגים של ממש — עובדה המורגשת היטב בשני הפרקים הבאים של הקורס, שהם תרגילי ביצוע.

תצלומי-אוויר. כ-4 שעות מוקדשות לנושא. לא נערך כל תרגיל של ממש. בעיקר נלמדות מפות-תצלום.

חבלה. כ-10 שעות: 4 שעות מוקדשות ללימוד של יסודות החבלה, ו-6 השעות הנותרות — ללימוד ולתרגול של מטענים מאולתרים. כלולים בכך צלבי-פריצה, מטענים חלולים בבקבוקים (השקע של בקבוק קוניאק יכול להיות מטען-חלול), פחיהצתה וכדומה.

● הספקה בהיטס. 4 שעות — לומדים כיצד לבחור שטח הצנחה ושטח להנחתת מסוק. אתר לימוד הנושא נערך תרגיל בהצנחת אספקה, כשהחניך מניח את הטייס כיצד להצניח אספקה.

הסדרה הלימודית

משך הלימוד כשבועיים. בשבוע ה' הן נערכת סדרה לימודית. בזאת מתחיל הפרק המעשי של הקורס. בתחילת הפרק — לימוד הפטרול ומבנהו, משימות הפטרול ולימוד מתן פקודה. בראשונה — המדריך מפקד ומדגים כיצד לבצע פטרול. המשימות הן על-פירוב פשיטות על מפקדות (כלומר, פשיטות על מתקני קשר), על גשרים, על מחנות של כוחות גרילה. הן כוללות השמדתם של יעדים, לקיחת ציודם, פיצוצם — ונסיגה. בכל תרגיל יש ביום אויב. מביימי האויב אינם מחניכי הקורס, אלא מבית-הספר לחיל-הרגלים. לבושם דומה ללבוש האויב הויאטי-נאמי או הסיני. ה"אויב" עיקש בלחימתו ולעתים קרובות מגיעים לקרבות-מגע (יורים, כמובן, בקליע-עץ).

כל יעד בנוי במדויק כמו בנתונים. אם נתון, שביעד ישנו מכשיר-קשר, ודאי מצוי בו רכב-קשר ישן. נכנסים, מניחים את חומר הנפץ, מפוצצים (כלומר, מניחים בחוץ מטען חיקוי-ירי וצועקים שלוש פעמים "פוצץ") ונסוגים.

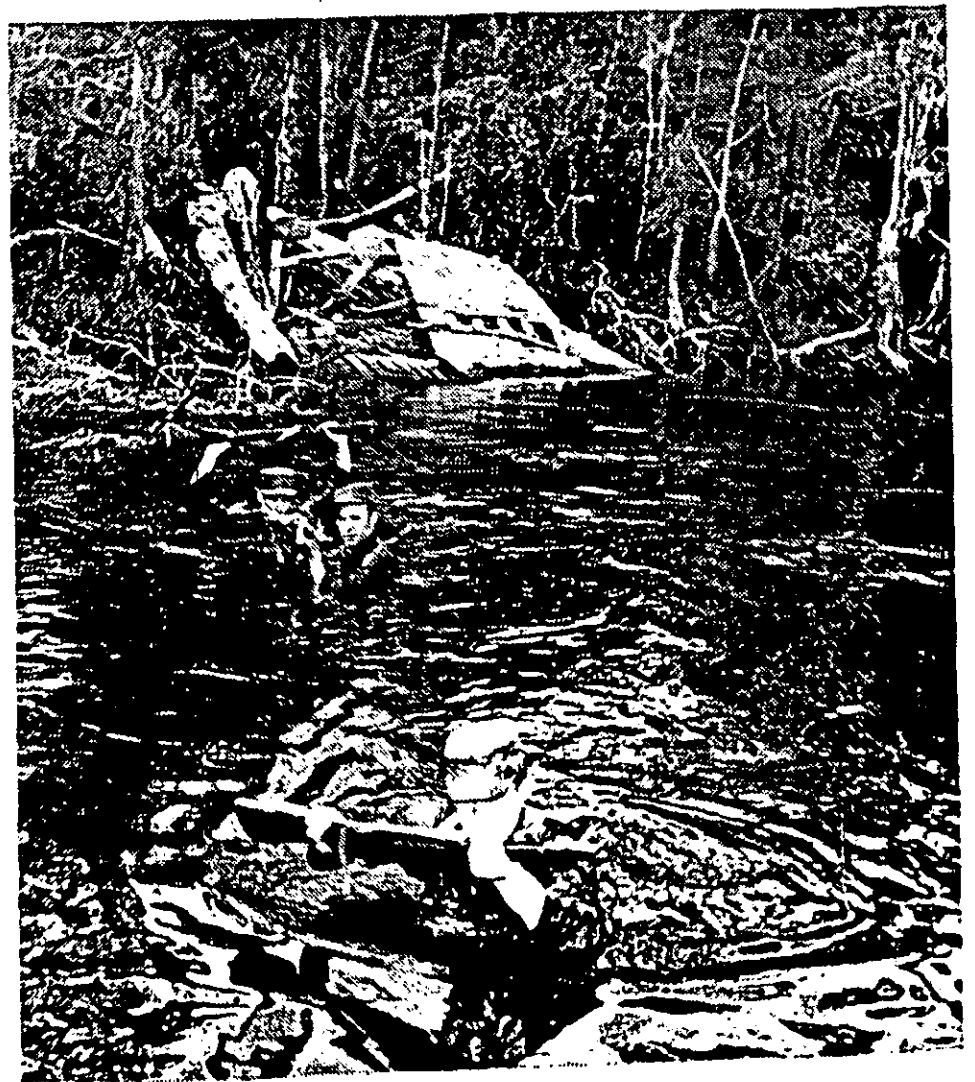
האימון מכוון ללוחמה האמריקאית בויאטנאם (לוחמה נגד גרילה). תנאי השטח דומים גם הם.

פטרולים

מבנה הפטרול

בראש מתקדמת חולית חוד (גששים), שיכולה להיות בת

חציית מכשול מים

מערבות 177, אוגוסט 1966

שני אנשים. הם אינם מנוטים. אחריהם נע במרחק של 5-6 מטרים איש-מצפן, האחראי על הניווט. בדרך כלל עוסק המפקד יום לפני התחלת הפטרול בהכנת הפקודה ובתכנון. את התנועה הוא משאיר לאיש-המצפן. איש-המצפן הוא אחד החניכים, שנתמנה על-ידי מפקד הפטרול (גם במציאות איש-המצפן אינו איש מיומן, אלא אחד החיילים). אחרי איש-המצפן צועד המפקד, אחריו — הממונה על ספירת צעדים (בתנאים של ג'ונגל חשובה ספירת הצעדים, כי אגב צעידה קשה להעריך את המרחק. פטרול עלול להיתקע בסבך ולשהות בו, נאמר, 3 שעות. נדמה לאנשים, שבזמן זה התקדמו כקילומטר, אולם למעשה מתברר, כי לא עברו יותר מ-200 מ'. אם לא ידוע המרחק, על-ידי ספירה מדויקת של הצעדים, עלולה בנקל לחול טעות בניווט). אחרי סופר הצעדים הולך הקשר, אחריו — יתר אנשי הפטרול, אחריהם — חובש בלי אלונקה (טוענים שהאלונקה מפריעה לפטרול). באף פשיטה לא ביום פצוע. הנימוק: כדי לא להקשות מדי, דבר שאינו אופייני לקורס זה. אחרי החובש נע סופר צעדים שני (כלומר — אחד בהתחלה ואחד בסוף). את הפטרול סוגר סגן מפקד הפטרול.

יש להוסיף, כי במשימות הפטרול כלולות גם פשיטות על סוללות טילים (זהו נושא מתורגל בפועל. מציבים בשטח כמה כני שיגור לטילים) וכן מארבים ושחרור מחנות שבויים (עם ביום אויב).

הפקודה

הפקודה כוללת גם סעיפי תיאום עם קציני ארטילריה, למקרה שהפטרול ייתקע או יסתבך, ויידרש לו סיוע. נושא זה אינו מתורגל.

נושא המתורגל עד הסוף הוא תיאום עם כוחות קדמיים. יוצא-איש מהמאהל, מגיעים למוצב הקדמי, מתקבלים על-ידי זקיף, וזה מוביל בשבילים קבועים — עד למוצב הפיקוד. שם נפגשים במפקד המוצב ומתאמים אתו את היציאה מהמוצב (אפשר לצאת מהמוצב רק דרך פתח בגדר. מפקד המוצב מסבך היכן נמצאים שדות המוקשים ומקצה חייל שיוביל עד לפתח הגדר). מלבד זאת מתואמים עם המפקד שעת החזרה לאותו פתח, וכן סיוע במקרה התקלות בכוחות אויב.

הבעיה היא החזרה לאותו מוצב — ומציאת הפתח הקטן בגדר. משמע — חייבים לדייק בניווט ולזכור גם את איזור הפרצה, כי לא יכולים להגיע לאיזור המוצב ולהיכנס מכל דרך. על כך מקפידים היטב. אסור ללכת לאורך הגדר ולחפש את הפתח. כי סביב לגדר — שדות מוקשים. היקף המוצב עד קילומטר, ויש להגיע בדיוק מול הפירצה.

מי שאינו יודע לנוט טועה בשלב החזרה לפירצה. רק אחרי תעיה ממושכת בסביבות המוצב, ובקשת עזרה ממפקד המוצב (שיורה רקטות מאיזור הפירצה), מוצאים את הדרך. בסדרה מבוצעים שני פטרולים, שפיקודם כבר נתון בידי חניכים. טוח שני הפטרולים קצר מאוד: 2-3 ק"מ לכל כיוון. השטח קשה מאוד. פעמים אורכת חצית ואדי שרוחבו 300-400 מ' כ-3 שעות. המים כאן אינם מהווים אותו קושי כמו השיחים, בהם יש להילחם ממש בידיים.

בשיטה, הסתחרות, מארב

הפטרול הקשה הוא הפטרול האחרון. הוא נמשך 2 ימים ו-3 לילות. מקבלים את הפקודה בבוקר. במשך כל היום נמשכות ההכנות, ובלילה יוצאים. המשימה היא, בשלב הראשון, פשיטה על מתקן קשר. גודל הפטרול הוא מחלקה. השטח הררי, והטוח בערך 15 ק"מ. מגיעים לסביבות היעד בערך ב-0400 בבוקר. מגיעים למתקן עם $\frac{1}{2}$ ק"ג חומר נפץ. אין מפוצצים בתוך המתקן, אלא זזים הצידה, מניחים את החומר בצד, מדליקים ומפוצצים.

בנקודת המחבוא אליה מגיעים בגמר הפשיטה מקבלים משימה שנייה. בנקודה זו שומרים היטב על פרטי ההסוואה: לא להעלות אש וכד'. בהסוואה בכללה מוקפד על מריחת הפנים והידיים במשחה, על הסרת החפצים המבריקים וכד'.

במחבוא קיבלנו הודעה, להיפגש עם כפרי מהאוכלוסיה האר-הדת, לתת לו סיגריות וכסף — ולקבל תמורת אלה אוכל (המזון כבר אזל, כי לכל חניך ניתנת ביציאה רק מנת קרב אחת).

באחד המקרים יצאנו בחוליה בת 5 אנשים לאיזור המפגש, שהיה במרחק 2 ק"מ מעמדת המחבוא. מצאנו את ה"כפרי" — אחד המדריכים, ששיחק את התפקיד. הוא ביקש סיגריות ונתן 5 תרנגולות חיות, שנזרקו לאדמה, והיינו צריכים לרוץ לתפוס אותן. מלבדן — תוספת כמה ק"ג גזר ותפוחי אדמה וארגז תחמושת. לקחנו את הציוד הזה ונעלמנו באיזור המחבוא.

אחרי הארוחה קיבלנו משימה חדשה — פשיטה על מחנה שבויים ושחרור השבויים. הדבר מתבצע בלילה הבא. התנועה ליעד — בערך 15 ק"מ ואחרי-כן — ביצוע.

המשימה הבאה היא לחזור לנקודת המחבוא ושוב לקבל מ"אזרח" אוכל ותחמושת. המשימה השלישית היא הצבת מארב נגד רכב ונסיגה לעבר כוחותינו.

הבעיה העיקרית בכל הפטרול היא בעית הניווט.

כשגומרים את הפטרול חוזרים לבסיס, מתארגנים, מחזירים את הציוד ומיד מגיעים לתחקיר — לסיכום הפטרול. לאחד המדריכים, שמשחק את תפקיד המפקדה הממונה, מוסרים דו"ח מפורט. בסוף מסכם המדריך שהלך עם הפטרול ומעיר הערות. לפני הפטרול — בתכנון ותוך כדי הפטרול — שותק המדריך.

כל חניך הוא מפקד פטרול כ-5 פעמים. אם, לדוגמה, הצליח שלוש פעמים ונכשל פעמיים — הוא מסיים את הקורס. אם היחס הוא הפוך — הוא נזרק.

בפרק זה לומדים גם טיפוס צוקים. כ-5 ימים מוקדשים לנושא. לומדים סוגי קשירת חבלים, שיטות טיפוס בחבל על צוקים וירידה מהם. למדנו לטפס ולרדת בצוקים שגובהם 100 מטר ויותר. כמעט שלא היו מקרי פציעות. למעשה, תלוי ביצוע התרגילים האלה בכושר הידיים. בחלק מהתרגילים אין אבטחה.

כמו כן לומדים בניית גשר, חציית מכשולי מים וכיוצא באלה. בגמר פרק זה חוזרים לבסיס המרכזי, מקבלים חצי יום חופשה. ולמחרת נוסעים לבסיס השלישי — מרחק נסיעה של יום.

טיפוס צוקים

הפטרול ומשימותיו

הפטרול הראשון הוא סיור חרש — יש להביא נתונים על סוללת תותחים המצויה בשטח האויב ולחזור. הפטרול השני הוא פשיטה על סוללת תותחים, כלומר — מחליפים את הנתונים ויוצאים לפשוט על סוללת תותחים, שחוליה אחרת גילתה אותה.

חילופי מפקדים בשלבי הפטרול תחילה מקבלים את סיפור המעשה, לאחריו זמן להכנת פקודה. אחרי כן קובע המדריך מי יהיה מפקד הפטרול. המפקד הנבחר מכין פקודה (ביתר פירוט) ומוסר אותה לאנשים. תוך כדי הפטרול מתחלף המפקד כשלוש פעמים. בדרך כלל מחליפים את המפקד כבר ביום ההכנות. תפקיד המפקד הראשון הוא מתן פקודה והכנות. המפקד השני מוחלף אחרי התירגול על דגם, וההחלפה השלישית מתבצעת לאחר מילוי המשימה. מסדרה זו חוזרים ברגל — מסע של 25 ק"מ בערך. בסוף מבצעים את תרגיל האומץ המוזכר לעיל. אחרי הסדרה, המסע ותרגיל האומץ ניתנת חופשה: חצי יום.

הפרק השני

למחרת מתייצבים בבסיס חדש בצפון-ג'ורג'יה. בבסיס זה מתרגלים פטרולים בשטחים הרריים ולומדים פעילויות הקשורות במשימות בשטחים הרריים — כמו טיפוס צוקים, בניית גשרים וכיוצא בזה. גם שטח זה מיוער כג'ונגל.

כשהנך מתקרב עד כ-5 ק"מ מהבסיס עוצרים אותך מפקדי המחנה ומכניסים אותך לכוננות. נוסעים בכוננות במשאיות. עולים על "מארבים" בדרך, יורדים מהמשאיות, מסתערים וחוזר חלילה. למחרת בבוקר מכנסים את החניכים בתוך אולם, בו תלויות מפות על מצב האויב, ומיד מוטלת המשימה הראשונה — פטרול ראשון.

הפטרול הראשון נערך ביום, ומשימתו — איכון מוצב פיקוד פלוגתי. גודל הכוח — כיתה, בלוי מדריך. יוצאים בשעות הצהריים וחוזרים לפנות ערב. טוח ההליכה הוא קצר — בערך 6-7 ק"מ.

משימות עם נחיתה וכינוי

אימוני פרק זה מתקיימים בפלורידה. האימון כאן הוא באיזור ביצות וים. משך מחצית הפטרול נעים בתוך ביצה, במים בגובה המתניים. המשימות דומות למשימות שבפרק הקודם. גם בשטח ביצות מנוטים בעזרת מצפן.

פרק נוסף הוא פרק הים. מבצעים נחיתות מסירות גומי, המורדות מנחתת. חותרים לחוף, מחביאים את הסירות, מבצעים את הפשיטה ונסוגים. בסדרה זו 6 פטרולים. צירי התנועה מחייבים חציית מכשולי מים נרחבים, כגון נהרות ברוחב 30—40 מ', ולכן מן ההכרח להעביר חבל. אחרי שנרטב, קשה לסחבו. גשר החבלים מוקם בלילה תוך כדי מעבר. סיום הפטרול הוא פינוי ימי.

סיכום

אין ציונים ודירוג בגמר הקורס. מציינים רק את החניך הראשון בהישגיו. אין מתחשבים בהמלצות החניכים. לעומת זאת נהוגה המלצת חניכים בסיום כל פרק: דר"ח חניכים איש על רעהו. מקבלים דף נייר, וצריך לרשום ולדרג את חניכי הכיתה. לדרוג זה יש משקל במתן נקודות לחניכים. אין "חוכמות" בקורס. שום סיפור, כמו "במקרה נפלתי" או "לא הרגשתי טוב", אינו מתקבל.

המשמעת קשוחה. על כל הפרת-משמעת, לוא גם "קלה" (כפתור בלתי רכוס, אי-הצדעה בזמן), התגובה המיידית היא: 10 שכיבות-סמיכה.

תנאי הדיור סבירים. המגורים בצריפים; ישנים על מיטות. חדר אוכל משותף לקצינים ולמדריכים. החניך משלם תמורת כל ארוחה.

סדר היום דחוס ביותר. ההשכמה בערך ב-0330, והאימונים עד 2300. הפסקה של מחצית השעה ניתנת לכל ארוחה. מלבד הפסקות אלה אין מנוחה. האימונים — שבעה ימים בשבוע (חופשה בת חצי-יום ניתנת לאחר סיום פרק). על אף כל אלה: האימונים המפרכים, התרגילים המסוכנים, המזון הדל (בעיקר בפטרולים) וסדר היום העמוס, עיקר האימה ומקור המתח הנפשי הוא ענין הנקודות.

צבא ארה"ב מנסה לעשות את הקורס מציאותי ככל האפשר ותואם את תנאי הקרב. מקשים על החניך ככל האפשר. אין החניך בקורס יודע את תכנית האימונים. כל יום הוא הפתעה. הנימוק: במל-חמה עליך להיות מחושל בפני דברים בלתי ידועים מראש.

הקורס הזה מצוין לרמות אליהן הוא מיועד. הוא נחשב כקורס היותר קשה בצבא.

